

נר שמואל



לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני ח באייר תשע"ו

# שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: [n101@okmail.co.il](mailto:n101@okmail.co.il) פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

## קידושין - ס"ו

### 1. באלו אופנים פסק אביי שנאמן עד אחד?

אמר לו עד אחד אכלת חלב, או נטמאו טהרותיך או שורך נרבע, והלה שותק - נאמן. [ומוכח כך מהמשניות בכריתות] הטעם שהוצרך להשמיע בשלושת הדוגמאות: בחלב הו"א שכיון שמסכים להביא קרבן ואינו חושש מחולין בעזרה מודה לעד, אבל בנטמאו טהרותיך יתכן ששותק משום שלא איכפת לו לאוכלם בימי טומאתו, ועדין אינו יכול לאכול בימי טהרתו, לכך השמיע את 'שורו' שאין כלל הפסד שהרי לא כל שור הולך למזבח.

### 2. עד אחד מעיד שאשתו זינתה והבעל שותק - לאביי נאמן לאוסרה, לרבא אין דבר שבערוה פחות משנים. מה מקורו של אביי?

- א. המעשה ששלוחו של שמואל העיד שראה בביתו של הסומא שאשתו זינתה, ושמואל פסק לסומא - רק אם הוא נאמן לך [שאינו גזלן] - תוציאנה. אמנם רבא פירש כוונת שמואל 'אם הוא נאמן לך כמו שנים תוציאנה'.
- ב. המעשה בינאי המלך שכשעשה סעודה לחכמי ישראל הסיתו אלעזר בן פועירה נגדם ואמר לו תראה שתשים את הציץ במצחך הם יימחו, ואכן יהודה בן גדידה אמר למלך רב לך כתר מלכות הנח כתר כהונה לזרעו של אהרן, הסיתו אלעזר שיהרגם אמר לו 'תורה מה תהא עליה' ענה לו 'הרי כרוכה ומונחת בקרן זוית כל הרוצה יבא ויטול'. [ומכאן שנזרקה בינאי אפיקורסות שהרי אין זה תשובה על תורה שבע"פ] ויהרגו כל חכמי ישראל, והיה העולם משתומם עד שבא שמעון בן שטח והחזיר את התורה ליושנה.
- והנה הטעם שמחו בו, כיון שהיו אומרים שאמו נשבת במודיעים ופסולה לכהונה מדרבנן והרי הוא חלל, אלא שהיה לחכמים ספק בזה, ולכן הניחוהו קודם לכן לכהן ככהן כשר, ולכאורה הספק היה שבתחילה בא עד אחד, ולולי היו באים אח"כ שנים היה נאמן לפוסלו מן הכהונה. ורבא סבר שהיו שנים בתחילה אלא שאח"כ שנים הזימום. או כדר' יצחק שהשנים אחרים מוסיפים שאח"כ הכניסו שפחה במקומה.

### 3. מעשה במגורה של דסקים ביבנה שהיתה עומדת בחזקת שלימה [40 סאה], ולאחר זמן נמצאה חסירה, מה דינו של מי שטבל שם באמצע?

- א. היה ר' טרפון מטהר וטעמו: העמד את המקוה בחזקת השלם מספק.
- ב. ור' עקיבא מטמא. וטעמו: העמד את האדם בחזקת הטמא.
- א. טען רבי טרפון: משל, לעומד ומקריב על גבי המזבח ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה, שעבודתו כשירה.
- ב. טען רבי עקיבא: משל, לעומד ומקריב ע"ג המזבח ונודע שהוא בעל מום, שעבודתו פסולה.
- א. ענה רבי טרפון: אתה דימיתו לבעל מום ואני דימיתו לבן גרושה או לבן חלוצה, נראה למי דומה?
- ב. התחיל רבי עקיבא לדון: מקוה פסולו אף בעד יחיד, ובעל מום פסולו ביחיד, ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו בשנים. דבר אחר: מקוה פסולו בגופו, בעל מום פסולו בגופו, ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו מאחרים.
- אמר לו ר' טרפון: עקיבא, כל הפורש ממך כפורש מן החיים.
- רבא הוכיח מכאן כשיטתו [לעיל] שהרי כאן לכאורה עד אחד מעיד על הכהן שההוא בן גרושה ואינו נאמן אף כשהכהן שותק. ואביי דחה - מדובר שהכהן מכחיש, והטעם שהעד נאמן כיון שמדובר שאומר לו פשוט בגדיך והראה שאינך בעל מום.

### 4. מנין שבן גרושה ובן חלוצה בדיעבד עבודתו כשירה?

- א. שמואל - והיתה לו ולזרעו אחריו, בין זרע כשר ובין זרע פסול.
- ב. אבוה דשמואל - ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה, אפילו חולין שבו תרצה.
- ג. רבי ינאי - ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם, וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל כהן שלא היה בימיו? אלא, זה כשר ונתחלל.

### 5. מנין שבעל מום אף בדיעבד עבודתו פסולה?

שמואל: לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום, כשהוא שלם ולא כשהוא חסר - וי"ו דשלום קטיעה היא.

דברי המשנה שבסוף העמוד יופיעו בדף הבא.